

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

er naaet saa højt op, og ser man nærmere paa det, tror jeg ogsaa, Lysten betager en i enhver Henseende til at øve Kritik. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at gaa ind paa de i øvrigt meget interessante Oplysninger; jeg skal nøjes med at tage ud af Bunken et enkelt Eksempel paa Understøttelser, der kommer saa højt op, at de overskrider 800 Kr.

Det drejer sig om en Arbejdsmand. Beretningen oplyser, at den paagældende Arbejdsmand blev arbejdsløs den 13. Juni 1930. Den 27. August samme Aar blev han syg af Lungebetændelse og var Patient indtil 24. November. Derefter former det sig saa ulykkeligt, at hans Hustru bliver syg den 6. December og indtil den 15. Februar 1931 maatte opholde sig paa Hospitalet. I Hjemmet er der fire Børn. Deraf har de tre i det Aar, der er Tale om her, gentagne Gange været paa Hospitalet. Undersøger man saa, hvad denne Familie, der er ramt af Arbejdsløshed og Sygdom i sjælden høj Grad, har faaet i Understøttelse, udgør det samlede Beløb 1 264 Kr. 33 Ø.

Jeg tror ikke, der er noget at bygge paa her i Retning af, at det skulde være nødvendigt at faa en Ordning, der skærper Vilkaarene, saa Hjælpekasserne ikke kan have frie Hænder. Det, som Hjælpekasserne har Grund til at beklage, og hvad vi alle har Grund til at beklage, er, at Opgaven er saa svær paa Grund af Forhold, vi ikke er Herre over. Men der er ikke Grund til gentagne Gange og ved hver given Lejlighed at udtale Ønsker om, at man skal indføre Formynderparagraffer i Loven, saa at Hjælpekasserne ikke kan arbejde.

Nu har jeg beskæftiget mig med Københavns Kommune, fordi dens Beretning var fremme under Behandlingen her forleden Dag, og fordi man siger, at den Stigning, her er Tale om, bestyrker den Anskuelse, at man maa se at bremse. Men maa jeg have Lov til at henvise til, at selv i smaa Byer gælder noget lignende. Jeg kan tage den lille By, jeg selv har hjemme i. Jeg har Beretningen derfra for det samme Aar som for Københavns Kommune, og denne Beretning giver et ganske tilsvarende Billede; thi Arbejdsløsheden er jo ikke et lokalt Fænomen; den hænger By og Land, og den stiller sine Krav.

Vi har i vort lille kommunale Samfund, som kun tæller 6 910 Indbyggere, i det Aar, Talen her er om, maattet udrede 68 051 Kr. 21 Ø., der er fordelt til 362 Hovedpersoner og 682 Bipersoner. Undersøger jeg Aarsagen til, at Hjælpekassen har

maattet yde denne for den lille By ret betydelige Sum, angives det, at 311 af de 362 Hovedpersoner har maattet henvende sig om den dem ydede Hjælp paa Grund af Arbejdsløshed.

Jeg synes derfor, at der ikke er nogen Grund til her at stille sig betænkelig eller uvillig overfor at yde den Bevilling, som den højttærede Regering foreslaar. Thi man maa jo huske, at det er ikke alene Hjælpekassens Udgifter, der tynger Kommunerne; Bortfaldet af den ekstraordinære Understøttelse til arbejdsløse har paalagt de kommunale Samfund meget betydelige Byrder. Det underbygges allerede ved Væksten i Antallet af Personer, som er henvist til at modtage offentlig Fattighjælp.

I 1925—26 var Antallet af saadanne Personer 82 621, i 1929—30 var Antallet vokset til 113 172 Personer. Vi kender sikkert alle sammen — i alt Fald alle, der har deltaget i det kommunale Arbejde — saa meget til det offentlige Fattigvæsen, at vi ved, at det ikke alene er et daarligt Væsen, men ogsaa et dyrt Væsen. Det er ikke noget, Kommunerne faar gratis. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale, at man yder Kommunerne Retfærdighed ved at vedtage det her foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 101 af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 97 af 31. Marts 1930.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 9).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Der blev i Fjor vedtaget en Lov, som bemyndigede Justitsministeren til at give 1-aarige Be-